Косар іде — свічки косить.
Каже: "Досить уже, досить!"
І косить свічки.

А йде вдова, чорним-чорна,
Свічки сіє, страх моторна,
Не роки — віки.

Косар свічки кладе в копи.
Обкосив вже пів-Європи.
Притомився. Став.

А свічки густі, як вруна,
А вдова безтямно юна,
Аж горить рукав...